

**MNOGOBOŽEC
NE MORE BITI NIKOLI
MUSLIMAN**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

V imenu Allaha, Milostivega, Usmiljenega!

Kako so prve generacije muslimanov razumele osnovo verovanja

1. V islamu se dokazi jemljejo samo iz Kur'ana in Sunne¹. Konsenz ashabov (prijateljev) Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim) je prav tako dokaz, saj je njegova osnova iz Kur'ana in Sunne.
2. V primeru, da je besedilo večpomensko oz. nejasno (mutešabih), se mora razlagati z jasnim besedilom (muhkem).
3. Tisti, ki dajejo prednost večpomenskim besedilom pred jasnim, imajo problem z iskrenostjo, kot nam je to Allah opisal v suri Alu Imran.
4. Izjave učenjakov niso dokaz, ne glede na njihov ugled, četudi so iz prve generacije muslimanov, vse dokler ne dosežejo konsenza o določeni stvari.
5. Kdor si večpomenske (mutešabih) izjave učenjakov razlaga v nasprotju s Kur'anom in Sunno, njegovo srce še bolj odstopa v negativno.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

»On ti razodeva Knjigo. V njej so jasni verzi - ti so osnova Knjige - in tudi manj jasni. Ljudje s pokvarjenimi dušami, spletkarji, željni lastne razlage, sledijo manj jasnim verzom. A njihov smisel pozna le Allah. Tisti, ki so se poglobili, govore: `Verjamemo vanje, saj prihajajo od našega Gospodarja.« Razumejo pa le z razumom obdarjeni. «

(Ali-Imran, 7)

¹ Sunna - verodostojno prenešeni hadisi, ki govorijo o življenju, dejanjih, postopkih, besedah Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim), ki nam je najbolje pojasnil kako prakticirati islam.

Dokazi iz Kur'ana in Sunne

Tewhid² je vera v katero so pozivali vsi Poslanci (naj je božji mir z njimi). Širk³ je popolno nasprotje Tewhidu in ta, ki ga uničuje brezpogojno. Allah je ljudi in džine (demone) ustvaril samo zato, da bi le Njega častili in da Mu ne bi nikogar pridruževali:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

»Džine in ljudi sem ustvaril samo zato, da me obožujejo.«

(Az-Zarijat, 56)

Ibn Abbas, zelo znan in ugleden islamski učenjak, je obrazložil ta ajet z besedami: "Da ga imajo za edinstvenega (v oboževanju)".

Ljudem se zapoveduje udejanjenje Tewhida (monoteizma) in tistega, kar se na njemu gradi:

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾

»Ukazano pa jim je, naj samo Allaha obožujejo, naj Mu iskreno kot pravoverni izpovedujejo vero. «

(Al-Bajjinah, 5)

Tewhid pomeni čaščenje izključno Allaha brez mnogoboštva (širka oz. pridruževanja). Allah je ukazal prakticiranje Tewhida v vseh njihovih segmentih življenja:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ ﴾

»Vsem ljudstvom smo poslali poslance: `Allaha obožujte in ogibajte se tagutov (tistih, ki se obožujejo poleg Allaha)'.« (An-Nahl, 36)

² Tewhid – monoteizem oz. verovanje v enega in edinega Boga, ki najstrožje prepoveduje čaščenje kogarkoli in česarkoli poleg Allaha

³ Širk - mnogoboštvo oz. politeizem; s tem terminom lahko označimo celo vero ki vsebuje mnogoboštvo, ali pa le eno določeno dejanje mnogoboštva, kot je molitev nekomu poleg Allaha

Allah je vse Poslance poslal z nalogo, da širijo Tewhid:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

»Niti enega poslanca nismo poslali pred teboj, ne da bi mu razodeli: »Ni boga razen mene, zato Me obožujte!«

(Al-Anbija, 25)

Allah sigurno ne bo odpustil, da Ga z drugimi enačijo

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾

»Allah sigurno ne bo odpustil, da imate koga za Njemu enakega, druge grehe pa bo odpustil, komur bo sam hotel. Kdor koga enači z Allahom, je daleč zablodil.«

(An-Nisa, 116)

Allah ne bo nikoli odpustil mnogoboštvo (širk), za razliko od ostalih grehov, ki so manjši od mnogoboštva, kot je npr. pitje alkohola, kraja, ipd.

Meniti, da je oseba, ki prostovoljno in zavedno dela širk, še zmeraj musliman oz. muslimanka - je nasprotno kur'anskim besedilom in s tem laž na Allaha. To bi pomenilo, da Allah odpušča širk.

Allah ni noben narod kaznoval predno bi jim poslal Poslanca, ki bi jih opominjal

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

»Kdor sledi pravi poti, bo imel sam korist od tega, kdor pa blodi, blodi sebi v škodo. Noben grešnik ne bo nosil tujih grehov. Nobenega ljudstva nismo kaznovali, preden smo poslali poslanca.«

(Al-Isra, 15)

»Štiri vrste ljudi se bodo na Sodnem dnevu opravičevale: gluhi človek, ki ni nič slišal, umsko prizadeta oseba, starec in človek, ki je umrl v času med dvema Poslancema.

- Tisti, ki je bil gluhi, bo rekel: 'Gospodar moj, islam je prišel, vendar jaz nisem nič slišal.'
- Umsko prizadeta oseba bo rekla: 'Gospodar moj, ko se je islam pojavil, so me otroci obmetavali z živalskimi iztrebki.'
- Starec bo rekel: 'Gospodar moj, islam je prišel, vendar jaz nisem nič razumel.'
- Tisti, ki je umrl v času med dvema Poslancema, bo rekel: 'Gospodar moj, ni mi prišel tvoj Poslanec.'

On bo vzel od njih obljubo, da Mu bodo pokorni (samo Njega bodo častili), pa jim bo nato ukazal naj gredo v ogenj. Prisezem na Tistega v čigavih rokah je Muhammedova duša, ko bi vstopili vanj, ta bi bil hladen in odrešujoč.«

Ta hadis navaja imam Ahmed od Esveda ibnu Sari'a in od Ebu Hurejre (naj je Allah zadovoljen z njima). Večina učenjakov ga ocenjuje, kot verodostojnega. Islamska učenjaka Ibn Tejmije in Ibn Kesir (naj se ju Allah usmili) navajata redosled prenašalcev in smatrata hadis, kot verodostojnega.

Ljudje imenovani Ehlul-Fetra so tisti do katerih objava Tewhida ni prispela in so vložili maksimalen trud, da bi spoznali resnico, vendar je kljub temu niso mogli spoznati. Vzvišeni Allah teh ne bo kaznoval, vendar niso muslimani po konsenzu. Muslimani ne bodo na skušnjavi, za razliko od predhodno omenjenih štirih vrst ljudi ob Sodnem dnevu, in bodo brez izpita vstopili v Džennet (Raj). Iz tega izhaja, da tisti, ki bodo na Sodnem dnevu na skušnjavi – so v tuzemskem življenju bili mnogobožci (mušriki). To preverjanje bo dokaz o njihovi pokornosti Vzvišenemu.

Tisti, ki ni vedel, da ni dovoljeno nikogar častiti razen Allaha, ne pozna pomena pričanja (pričanja) – LA ILAHE ILLALLAH⁴

S tem ne izpolnjuje pogoja znanja in brez le-tega je njegovo stanje, kakor da ni nikoli izgovoril šehadet. Enako velja za tistega, ki ne razume pomena in besedilo samo tako ponavlja (brez razumevanja), ta po konsenzu ni musliman.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

»Vedi, da razen Allaha ni drugega boga!«
(Muhammed, 19)

Kako lahko oseba za sebe trdi, da je musliman-ka, a da ne pozna islama? Musliman, ki je opravičen za svoje neznanje o islamu?!

Islam pomeni častiti edino Allaha (brez primesi mnogoboštva)

Na ta način so prve generacije muslimanov razumevale Kur'an. Musliman je iskren in pravoveren, medtem ko tisti, ki dela širk ni musliman oz. je njegovo nasprotje. Beseda hanif - pravoveren, s katero Allah opisuje islam in poudarja Tewhid. Hanif je tisti, ki časti samo Allaha. Kdor dela širk ta ni hanif - ni musliman in tak nima iskrene pravovernosti, ki je pogoj za pravilnost šehadeta. Če pa manjka pogoj, potem ni šehadeta.

⁴ LA ILAHE ILLALLAH - dobesedni prevod v slovenščini glasi: "Ni drugega boga razen Allaha", toda natančnejši pomen tega stavka glasi: "Ni drugega boga, ki resnično zasluži čaščenje (bogosluzje), razen Allaha"

Širk je opis slabih dejanj in kdor ga stori - dobi ime po njemu

Ko nekdo ukrade, ga označimo za kradljivca. Če je to musliman, je po tem dejanju musliman kradljivec, ampak nikoli ne more biti musliman mušrik. Če kradljivec ni vedel, da je kraja prepovedana, ga to ne odrešuje od imena kradljivec. Ime ostaja. Tako je mušrik, ker dela širk in zato ni musliman, ker je s širkom uničil islam, čeprav ne bo kaznovan za to. Tako pri učenjakih obstajata dve izjavi:

1. Nad vsako osebo je dokaz vzpostavljen. Iz tega razloga ni opravičila. Vsakdo, ki naredi širk postane mnogobožec (mušrik), ki bo sigurno končal v ognju (peklu -Džehennemu), v primeru smrti. To zastopajo učenjaki, ki po dokazih sklepajo, da ne bo preizkušanja v posmrtnem življenju.
2. Obstajajo osebe, do katerih dokaz ni prispel. Ko delajo širk, te osebe sigurno niso muslimani, ampak so mnogobožci (mušriki), čeprav ne bodo kaznovani za to (na tem svetu). Te osebe bodo preizkušene na Sodnem dnevu. Potem pa bo Vzvišeni Gospodar odločal. To utemeljeno stališče zastopa večina islamskih učenjakov.

Zato sta pomembni samo dve stvari:

1. Dejstvo je, da taka oseba ne more biti musliman, ampak da je mnogobožec (mušrik). V tem so si učenjaki enotni in to je sporočilo vseh Poslancev.
2. Ali bo taka oseba takoj kaznovana ali bo prej preizkušena.

Nekateri učenjaki trdijo: »Neverstvo (zaradi katerega bi moral biti kaznovan) se ga ni tiče, ker je razlog neverstva vezan za dokaze oz. versko znanje.«

S tem pa se misli na neverstvo, ki posledično zajema kaznovanje in zaradi katerega se zasluži večni ogenj (peklo).

Iz tega se izpeljeta dva možna stališča:

1. Mnogobožec (mušrik) pred vzpostavo dokaza je nevednik in nemusliman. Na Sodnem dnevu bo preizkušen in ne bo takoj kaznovan.
2. Mnogobožec (mušrik) pred vzpostavo dokaza je nevednik in nemusliman. Na Sodnem dnevu bo takoj kaznovan.

Mnogobožec lahko postane musliman le s kesanjem in odrekanjem od mnogoboštva (širka)

Če se oseba ni odrekla širka in se še naprej opredeljuje za muslimana, izgovarja šehadet, opravlja molitev in se posti – po konsenzu ni musliman. Iz tega razloga Allah za bratstvo v veri pogojuje:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

»Če pa se bodo pokesali in začeli moliti ter deliti miloščino, so vaši bratje po veri. Znamenja pojasnjujemo razumnim ljudem.«

(At-Tewba, 11)

Učenjaki so si enotni, da to pomeni: "če pa se bodo pokesali (od mnogoboštva - širka)" (At-Taberi, Al-Kurtubi, Ibn Hazm,...)

Mnogoboštvo je vzrok za brisanje vseh dobrih del

To se zgodi samo pri velikem neverstvu, kot je mnogoboštvo, ne pa pri grehah, kot so pitje alkohola, prešuštvo,... To zastopa konsenz islamskih učenjakov. Tisti, ki trdi, da oseba lahko dela širk in da je še naprej musliman, pride v protislovje s Kur'anom.

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

»Tebi in tvojim prednikom je razodeto: `Če boš Allahu druge enačil, bodo tvoja dela zagotovo izničena, sam pa boš pogubljen.`«

(Az-Zumer, 65)

Allahov Poslanec (naj je božji mir in blagoslov z njim) je bil obvarovan od širka in sporočilo za nas je: "Allahovemu Poslanecu (naj je božji mir in blagoslov z njim) bi se izničila vsa dobra dela, zaradi enega mnogoboštva, potem to velja za vse ostale ljudi.

Tisti, ki opravičuje mnogoboštvo (širk), bi moral to storiti tudi z mnogobožci v času Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim), z Judi in kristjani.

Vsi mnogobožci verjamejo, da je tisto kar delajo dobro in pravilno. Oni priznavajo svojega Poslanca in njegovo verovanje, toda dejansko niso spoznali Tewhid oz. monoteizem in v svojem neznanju delajo širk. Tako so tudi mislili mnogobožci za časa Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim), da so na Abrahamovi veri, ki ni imela nič z mnogoboštvom. Mislili so, da so verniki, ampak so v svojem neznanju delali dejanja politeizma (širk). Zato za njih ne smemo trditi, da so muslimani, četudi niso vedeli, da za mnogoboštvo (širk) ni opravičila. Vsi Poslanci so prihajali svojim narodom, da bi jih na mnogoboštvo (širk) opozorili. Tisti, ki opravičujejo širk pridejo hitro v protislovje. Oseba, ki se opredeljuje za muslimana in nevedoč časti oz. obožuje Jezusa (naj je božji mir z njim) oz. ga ima za boga ali pa meni, da je božji sin, - ta bi po njihovem mnenju moral biti opravičen in še zmeraj musliman.

Tako so se tudi mnogobožci v Mekki za časa Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim), opredeljevali k veri Abrahama (naj je božji mir z njim). Zase so trdili, da so Allahovi izbranci, ker so ščitili in Njegovo hišo Kabo.

Zejd ibn Amr Nufejl jim je že pred prihodom Allahovega Poslanca (naj je Božji mir in blagoslov z njim) in pred objavo Kur'ana rekel: *"Prisežem, pri Allahu, nihče od vas ni na veri Abrahama razen mene."* (hadis je je prenesla Esma bint Ebi Bekr, zabeležil Buhari).

To se pravi, da je on bil musliman oz. pravoverni monoteist že pred prihodom Allahovega Poslanca (naj je božji mir in blagoslov z njim). Z zornega kota (tistih, ki mnogobožce zaradi neznanja o islamu opravičujejo), bi moral biti ekstremist, ker je celoten narod proglasil za nevernike oz. mnogobožce, čeprav so oni mislili, da so na veri Abrahama (naj je božji mir z njim).

V Džennet (Raj) bodo vstopile le muslimanske duše

Ebu Hurejre prenaša, da je Allahov Poslanec (naj je božji mir in blagoslov z njim) rekel: *»V Džennet (Raj) ne bo vstopil nihče razen muslimanske duše.«* (zabeležil Buhari)

Iz tega hadisa se razume, da duša mnogobožca (mušrika) ne more nikoli vstopiti v Džennet (Raj). To je dovoljeno samo pravoverni muslimanski duši. To zastopa konsenz vseh muslimanov.

Mnogobožec (mušrik) ni udejanjil odrekanja od tagutov (lažnih božanstev)

Odrekanje od tagutov (lažnih božanstev) vsebuje odrekanje od čaščenja oz. oboževanja tagutov. Če pa tega ne narediš, s tem nisi izpolnil še enega pogoja šehadeta LA ILAHE ILLALLAH. Tisti, ki odrekanja v tagute ne udejanji - ta ne more biti musliman.

Odrekanje od tagutov se gradi na petih temeljih in če pri nekemu manjka le en, potemtakem ta oseba ni more biti musliman po konsenzu vseh islamskih učenjakov.

Odrekanje od tagutov:

- 1. Čvrsto prepričanje v napačnost čaščenja kogarkoli in česarkoli poleg Allaha.**
- 2. Napuščanje tega čaščenja (lažnih božanstev).**
- 3. Sovraštvo do tega čaščenja, ki predstavlja mnogoboštvo.**
- 4. Negiranje pripadnosti monoteizmu oz. islamu vsem, ki storijo dejanje politeizma oz. mnogoboštva.**
- 5. Sovražnost (neprijateljstvo) do njih.**

Zaključek

Ti ajeti so zelo razumljivi in jasni (muhkem). Pravila, ki so omenjena na začetku je pomembno, da se jih uporablja pri pomembnih vprašanjih vere, ker se vsako večpomensko besedilo iz Kur'ana in Sunneta mora tako obrazložiti po dokazih.

Kar pa je še slabše od neupoštevanja teh pravil, je to, da se izjave učenjakov, ki se jih lahko razlaga na več načinov, da kot proti utež jasnim kur'anskim ajetom. Izjave učenjakov same po sebi ne morejo biti dokaz. Zaradi tega se jasna besedila iz Kur'ana ne morejo zanemariti.

Razlogi za to so jasni:

- Učenjaki so ljudje, ki prav tako delajo napake.
- Človek se dostikrat ne izrazi dovolj natančno, ne glede na to koliko je učen.
- Človek je pod vplivom okolja v katerem živi. Lahko je prisiljen izgovoriti določene besede.
- Lahko govori nejasno oz. nerazumljivo, pa se tega ne zaveda. Če se ga na to opozori, bi mogoče govoril bolj razumljivo.
- Lahko pa govori namerno večpomensko, ker s tem želi poslušalca zavesti.

Razlogov je še več. Iz tega je razumljivo, da je dokaz lahko samo Kur'an in Sunna, nikoli pa ne moremo vzeti za dokaz zgolj trditve učenjakov. To je sklep vseh islamskih učenjakov muslimanov.